

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CLUJ
SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 13 februarie 2025

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

S-a luat spre examinare recursul declarat de recurent împotriva sentinței civile nr. din 09/10/2024 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosar nr. în contradictoriu cu intimat având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutari.

La apelul nominal făcut în ședința publică atât la prima strigare cât și la a doua strigare se constată lipsa părților litigante de la dezbateri.

Procedura de citare este legal îndeplinită în conformitate cu dispozițiile art. 165 C.pr.civ...

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează faptul că prezenta cauză se află la al doilea termen de judecată stadiul procesual recurs, procedura de citare este legal îndeplinită.

La data de 3.02.2025 s-au înregistrat la dosar note de ședință din partea intimatului Crișan Andrei Sorin, cu privire la sesizarea Înalte Curți de Casație și Justiție.

De asemenea, la data de 3.02.2025 recurentul Inspectoratul de Poliție Județean Cluj a transmis la dosar o adresă- răspuns privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Curtea reține cauza în pronunțare cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiției - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

C U R T E A

Deliberând asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Cluj sub nr. reclamantul a chemat în judecată solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să se dispună obligarea pârâtului la plata:

- sumei de 9740 lei cu titlu de indemnizație de delegare pentru perioada 09.08.2021 - 09.12.2022 (487 zile), ca urmare a îndeplinirii condițiilor în acest sens;
- dobânzii legale aferente sumelor datorate cu titlu de indemnizație de delegare calculată de la data scadenței acestora și până la plata indemnizației;
- cheltuielilor de judecată.

În fapt, reclamantul a arătat că a deținut calitatea de agent de poliție în cadrul

Începând cu data de 09.08.2021 și până la data de 13.02.2023, prin Dispoziții succesive ale a fost delegat la pentru desfășurarea activității. Delegarea a operat efectiv începând cu data de 09.08.2021 și a încetat anterior datei dispuse prin ultima dispoziție, respectiv la data de 09.12.2022 - în total 487 zile.

Astfel, reclamantul a solicitat pârâtei acordarea indemnizației pentru delegare prevăzute de lege, întocmind un Raport în acest sens care a rămas fără răspuns și fără plata drepturilor cuvenite.

Reclamantul a considerat că în speță sunt incidente următoarele prevederi legale:

Art. 1 din IIG nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului „(1) Drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, se stabilesc potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, cu excepția cazurilor când prin lege se prevede altfel.(2) Cheltuielile de transport pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și securitate națională, delegat, detașat sau care se deplasează în interesul serviciului, se reglementează prin acte normative specifice”.

Art. 1 alin. (1) din Anexa la HG nr. 714/2018, privind DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, care statuează în sensul: „(1) Persoana delegată într-o localitate situată la o distanță cuprinsă între 5 și 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă beneficiază de o indemnizație de delegare, în cuantum de 20 lei/zi, indiferent de funcția pe care o îndeplinește și de autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea” - varianta în vigoare pentru intervalul de timp în care a operat delegarea - valoarea indemnizației a fost modificată ulterior la suma de 23 lei/zi

Art. 1 alin. (4) din Anexa la HG nr. 714/2018, privind DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, care dispune în sensul: „(4) Indemnizația de delegare sau alocația zilnică de delegare, după caz, se acordă fără prezentarea de documente justificative, cu excepția situației prevăzute la alin. (3)”.

Reclamantul a apreciat îndeplinite condițiile legale pentru acordarea indemnizației de delegare în cuantum de 20 lei/zi pentru perioada 09.08.2021 - 09.12.2022, având în vedere următoarele aspecte:

În perioada de delegare a făcut parte din personalul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare, astfel că îi sunt aplicabile prevederile HG nr. 714/2018:

Delegarea pentru perioada 09.08.2021-13.02.2023 s-a dispus pentru localitatea Apahida, distanța de la locul în care a avut locul permanent de muncă - Cluj-Napoca și până în Apahida încadrându-se în intervalul 5 și 50 km prevăzut de art. 1 alin. (1) din Anexa la HG nr. 714/2018;

Caracteristicile delegării - Durata acestora și distanța dintre localitățile Cluj-Napoca - Apahida, îl îndreptătesc la acordarea indemnizației de delegare solicitate.

În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 194 și urm. din Codul de Procedură Civilă, IIG nr. 714/2018.

În probațiune, s-au depus la dosarul cauzei, în copie un set de înscrisuri.

Cererea este sentită de la plata taxei judiciare de timbru.

Pârâțul, legal citat nu a depus **întâmpinare**.

Prin sentința civilă nr.din data de pronunțată în dosarul nr. al Tribunalului Cluj a fost admisă *cererea de chemare în judecată* formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâțul a fost obligat pârâțul la plata către reclamant a sumei de 9.470 lei reprezentând indemnizație de delegare pentru perioada 09.08.2021 – 09.12.2022, la care urmează a se adăuga dobânda legală, aferentă debitului principal, calculată din ziua următoare sentinței și până la plata integrală a debitului, dobânzi ce vor fi calculate potrivit art. 628 alin. (2) C.proc.civ. precum și la plata sumei de 2.100 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, către reclamant.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut, în fapt, că reclamantul a avut de calitate

..... conform mențiunilor din dispozițiile de delegare (f. 8-11).

În perioada 09.08.2021 – 13.02.2023, prin dispoziții succesive emise de (f. 8-11).

Prin raportul întocmit la data de 05.12.2023 reclamantul a solicitat acordarea indemnizației de delegare prevăzută de HG nr. 714/2018 (f. 12), fără a primi un răspuns.

În drept, potrivit art. 1 alin. (1) din HG nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului *(1) Drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, se stabilesc potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, cu excepția cazurilor când prin lege se prevede altfel.*

Conform art. 1 alin. (1) și (4) din Anexa la HG nr. 714/2018 *(1) Persoana delegată într-o localitate situată la o distanță cuprinsă între 5 și 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă beneficiază de o indemnizație de delegare, în cuantum de 20 lei/zi, indiferent de funcția pe care o îndeplinește și de autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea.*

[...]

(4) Indemnizația de delegare sau alocația zilnică de delegare, după caz, se acordă fără prezentarea de documente justificative, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

Interpretând normele legale citate instanța de fond a reținut că pentru decontarea indemnizației de delegare solicitate de reclamant este necesar a fi îndeplinite următoarele condiții: solicitantul să facă parte din personalul autorităților și instituțiilor publice; să existe o dispoziție de delegare a unei persoane; distanța dintre locul permanent de muncă și locul detașării este mai mare de 5 km.

Raportat la înscrisurile existente la dosarul cauzei, s-a conchis că aceste condiții sunt îndeplinite, distanța dintre locul permanent de muncă
(.....) este mai mare de 5 km, aspect necontestat în prezenta cauză.

În consecință, instanța a stabilit că reclamantul este îndreptățit să primească integral o indemnizație zilnică de delegare de 20 lei/zi, pe perioada delegării, așa cum a fost solicitată prin cererea de chemare în judecată, respectiv 09.08.2021 – 09.12.2022.

În ceea ce privește *dobânda penalizatoare* pretinsă, instanța de fond a reținut că potrivit art. 1.531 alin. (1) și alin. (2) C.civ., creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului suferit urmare a neexecutării, acesta cuprinzând pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta a fost lipsit. Totodată, dispozițiile art. 1.535 alin. (1) stipulează că în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la data scadenței și până la momentul plății, în cuantumul prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu.

Din interpretarea dispozițiilor art. 1.531 și ale art. 1.535 C.civ. rezultă că daunele interese cuvenite reclamantului sunt daune moratorii și pentru acordarea acestora nu este necesară încheierea unei convenții între părți, întrucât se acordă în cuantumul stabilit de lege, nefiind necesară dovedirea prejudiciului de către creditor, existența acestuia fiind prezumată. Totodată, prin dispozițiile art. 1.489 alin. (1) C.civ. se reglementează dobânzile sumelor de bani și prevăd că dobânda este cea convenită de părți sau, în lipsă, cea stabilită de lege.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâul
..... solicitând casarea hotărârii și rejudecarea fondului cu consecința respingerii cererii de chemare în judecată ca neintemeiată.

În motivarea recursului întemeiat pe prevederile art. 488 alin (1) pct.8 C.pr.civ recurrentul a arătat că instanța de fond a interpretat și aplicat greșit normele de drept material incidente în cauză.

cu referire la art 1 alin (5) din Anexa la HG nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului.

A arătat recurentul că în perioada 09.08.2021-13.02.2023 intimatul reclamant a fost delegat la și a efectuat serviciul de, desfășurând activități în ture de 8/12/16 ore, fără să fie prezent a serviciu în fiecare zi a delegării.

Potrivit prevederilor art. 1 alin (5) din Anexa la H.G. nr.714/2018 indemnizația de delegare se acordă numai dacă durata delegării este de cel puțin 12 ore, fiind astfel excluse zilele libere, zilele în care s-a aflat în concediu de odihnă, zilele în care s-a aflat în concediu de odihnă suplimentar, respectiv zilele de sărbători legale în care reclamantul nu s-a aflat la serviciu.

De asemenea, reclamantul nu a depus documente în baza cărora să se poată achita indemnizația de delegare pentru perioada menționată, fiind astfel încălcate prevederile art.16 din Anexa la H.G. nr.714/2018.

A arătat recurentul că în mod nelegal instanța de fond a aplicat prevederile art. 1 alin (4) din Anexa la H.G. nr 714/2018 potrivit cărora „Indemnizația de delegare sau alocația zilnică de delegare, după caz, se acordă fără prezentarea de documente justificative, cu excepția situației de la alin (3)” cu toate că în cauză nu s-a dovedit existența situației descrise în cuprinsul art. 1 alin (3) din Anexa la H.G. nr 714/2018.

La termenul de judecată din data de 09.01.2025 Curtea, din oficiu, a pus în discuția părților incidența în cauză a prevederilor art. 2 alin (1) din O.U.G. nr. 62/2024 și a acordat un nou termen de judecată pentru a da posibilitatea părților să își exprime punctul de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în scopul pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă art.1 alin. 5 din Anexa la HG. 714/2018 se interpretează în sensul că indemnizația de delegare se acordă doar în zilele în care durata delegării este de cel puțin 12 ore și doar cu condiția prezentării documentelor justificative conform art. 16 din Anexa la H.G. nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului.”

II. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile

Dacă art.1 alin. 5 din Anexa la HG. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, se interpretează în sensul că indemnizația de delegare se acordă doar în zilele în care durata delegării este de cel puțin 12 ore și doar cu condiția prezentării documentelor justificative, conform art. 16 din Anexa HG. 714/2018.

III. Analiza admisibilității sesizării

Potrivit art.1 din OUG nr.62/2024, „(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal. (...) (3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

În conformitate cu art. 2 alin. 1) din același act normativ, „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art.1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei

Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Totodată, Curtea reține că potrivit art.4 din ordonanță, dispozițiile acesteia se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Din analiza dispozițiilor legale expuse reiese că pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții de admisibilitate:

1. Completul de judecată să fie investit cu soluționarea unei cauze, în primă instanță sau în calea de atac, privind fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salariată ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/si cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul acestor procese, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

În cauza de față, completul de judecată a fost investit cu soluționarea unei cauze în recurs, acțiunea de fond privind stabilirea și plata unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice – reclamantul solicitând obligarea pârâtului la plata indemnizației de delegare aferentă perioadei 09.08.2021-09.12.2022.

Potrivit art. 7 lit. c) și e) din Legea-cadru nr. 153/2017, indemnizația de încadrare reprezintă suma de bani corespunzătoare funcției, gradului, gradației și vechimii în funcție, prevăzută în anexele nr. I-IX, iar salariul lunar cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

Indemnizația de delegare este un venit salarial temporar, nepermanent, impus de o situație specială, neuzuală în munca funcționarului, justificată de specificul activității, iar componenta patrimonială a acestei indemnizații își are temeiul în nevoia de compensare a acestui disconfort temporar.

2. De lămurirea chestiunii de drept trebuie să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

Condiția este îndeplinită, având în vedere că recurentul a invocat prin memoriul de recurs interpretarea și aplicarea greșită a prevederilor legale supuse interpretării, iar modul de interpretare a normelor de drept care fac obiectul trimiterii impactează asupra condițiilor necesar a fi îndeplinite în vederea plății indemnizației de delegare, aspect ce se răsfrânge asupra pretențiilor reclamantului.

Astfel, în raport de obiectul cererii deduse judecării la fond și a criticilor formulate în recurs, este necesar a se stabili modalitatea de interpretare a dispozițiilor legale invocate în susținerea cererilor, respectiv apărărilor părților.

3. Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept ori această chestiune de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii și Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea de Apel Cluj constată că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei juridice enunțate anterior și aceasta nici nu face obiectul unui dosar pe rolul celor două structuri jurisdicționale, în curs de soluționare.

Se reține totodată că O.U.G nr.62/2024 instituie o procedură parțial derogatorie de la cea reglementată de art. 519 Codul de Procedură Civilă, în sensul că instanța de trimitere nu trebuie să mai evalueze caracterul de noutate al chestiunii de drept invocate, din preambulul ordonanței rezultând fără echivoc că scopul urmărit a fost cel al eliminării diferențelor de practică judiciară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, astfel că orice chestiune de drept care se circumscrie sferei de reglementare a art.2 din OUG nr.62/2024, în condițiile acolo descrise, generează obligația, din partea completului de judecată, de sesizare a ICCJ.

Pe de altă parte, raportat la dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, subzistă condiția de admisibilitate ca sesizarea să vizeze o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi "lămurită", deci care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu. În preambulul actului normativ menționat anterior se arată, de altfel, expres că "măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept".

Astfel cum s-a reținut constant în jurisprudența instanței supreme, obiectul procedurii pentru pronunțarea hotărârii prealabile este reprezentat de o normă de drept incompletă sau neclară, de un text de lege care, pe baza interpretării printr-o argumentație juridică adecvată, consistentă, poate primi înțelesuri și aplicări deopotrivă divergente în situații evasiidentice și poate determina, în final, o jurisprudență neunitară.

În consecință, Curtea apreciază că în cauză este indeplinită condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească „o chestiune de drept” care să fie reală, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept apte să devină sursă a unor interpretări divergente și, pe cale de consecință, a unei jurisprudențe neunitare.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

La data de 03.02.2025 intimatul reclamant a
depus note scrise, cu privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept - în speța interpretarea și aplicarea prevederilor HG nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului.

Prevederile HG nr. 714/2018 instituie dreptul la indemnizație pentru fiecare zi de delegare, respectiv pentru fiecare zi din intervalul unei delegări dispuse pentru o perioadă de timp. Atunci când perioada delegării cuprinde mai multe zile consecutive, evident delegarea este dispusă pentru cel puțin 12 ore, iar indemnizația este datorată pentru fiecare zi din cuprinsul perioadei, indiferent de numărul orelor lucrate disociat în fiecare zi. Munca depusă se apreciază global, la nivel de perioada de delegare.

Interpretarea pe care o acorda recurentul prevederilor incidente este eronată, acesta considerând că indemnizația de delegare s-ar datora numai dacă durata delegării ar fi de cel puțin 12 ore, or subsemnatul am fost delegat pentru activități în ture de 8/12/16 ore, fără a fi prezent la serviciu în fiecare zi a delegării.

În cazul acestui raționament s-ar accepta faptul că durata unei zile de muncă trebuie să fie de minim 12 ore, ceea ce contravine dispozițiilor legale care stabilește durata unei zile normale de muncă la 8 ore (art. 112 din Codul Muncii). Durata delegării subsemnatului a fost succesivă, pentru perioada 09.08.2021 - 13.02.2023, deci peste 12 ore și în consecință se impune acordarea indemnizației de delegare.

În fine, având în vedere interpretările diferite acordate de părți cu privire la dispozițiile legale incidente, arătăm că în măsura în care instanța apreciază necesara sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor HG nr. 714/2018, în vederea justei soluționări a cauzei, nu ne opunem unui astfel de demers.

..... a
depus note scrise la data de 03.02.2025, prin care a arătat că în cauză sunt incidente prevederile O.U.G. nr. 62/2024. Prin urmare, în măsura în care instanța va constata că asupra acestei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, apreciem că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept incidente în cauză, în vederea asigurării unei practici judiciare uniforme și unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice.

V. Punctul de vedere motivat al completului de judecată :

I. Norma de drept a cărei interpretare se solicită:

Art.1 alin. 5 din anexa la HG nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului:

” (1) Persoana delegată într-o localitate situată la o distanță cuprinsă între 5 și 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă beneficiază de o indemnizație de delegare, în cuantum de 20 lei/zi, indiferent de funcția pe care o îndeplinește și de autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea.(...)

(4) Indemnizația de delegare sau alocația zilnică de delegare, după caz, se acordă fără prezentarea de documente justificative, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

(5) Pentru delegarea cu o durată de o singură zi, precum și pentru ultima zi, în cazul delegării dispuse pentru o perioadă mai lungă de o zi, nu se acordă alocație zilnică de cazare, iar indemnizația de delegare se acordă numai dacă durata delegării este de cel puțin 12 ore.”

Art. 16 din anexa la HG nr. 714/2018

„Persoanele delegate sau detașate, cu excepția celor prevăzute la art. 3 și 8, au obligația de a obține pe ordinul de deplasare viza conducătorului autorității sau instituției publice la care se deplasează sau a lociitorului acestuia, cu indicarea datei și a orei sosirii și plecării.”

2. Alte norme de drept interne relevante pentru analiză

Potrivit art. 34 alin. 2 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, „Drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice care îndeplinește unele activități cu caracter temporar în țară și în străinătate, inclusiv cu ocazia delegării sau detașării, se stabilesc prin Hotărâre a Guvernului, dacă prin prezenta lege sau alte acte normative în vigoare nu se reglementează altfel.”

Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare:

Articolul 28

(1) Polițistul are dreptul la:

a) salariu lunar, compus din salariul de baza, indemnizații, sporuri, premii și prime, ale căror cuantumi se stabilesc prin lege. Salariul de baza cuprinde salariul corespunzător funcției îndeplinite, gradului profesional deținut, gradațiile, sporurile pentru misiune permanentă și, după caz, indemnizația de conducere și salariul de merit;(…)

i) indemnizații de instalare, de mutare, de delegare sau de detașare, precum și decontarea cheltuielilor de cazare, în condițiile stabilite prin lege: (...)

Articolul 27^1

(1) Raportul de serviciu al polițistului se poate modifica prin:

a) delegare; 8...)

Articolul 27^6

(1) Delegarea reprezintă exercitarea temporară de către polițist a unor activități corespunzătoare postului ocupat, în afara locului său de muncă, în aceeași unitate sau într-o altă unitate. Delegarea se dispune în interesul unității în care este încadrat polițistul sau în interesul unității ierarhic superioare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pe perioada delegării, polițistul poate exercita, cu acordul său scris, alte activități decât cele corespunzătoare postului ocupat, stabilite în actul administrativ de modificare a raporturilor de serviciu.

(3) Prin excepție de la alin. (2), în situația instituirii stării de urgență, de asediu, de mobilizare și pe timp de război, pentru delegarea dispusă în condițiile prevederilor alin. (2) nu este necesar acordul scris al polițistului.

Articolul 27⁷

Delegarea poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult 60 de zile calendaristice într-o perioadă de 12 luni. Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice într-o perioadă de 12 luni se poate dispune numai cu acordul scris al polițistului.

Articolul 39

(1) Durata programului de lucru al polițistului este de *8 ore pe zi și 5 zile pe săptămână*, stabilită astfel încât să se asigure continuitatea serviciului polițienesc și refacerea capacității de muncă, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Programul de lucru, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal se stabilesc prin ordin al ministrului de interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

(3) Dacă interesele serviciului o impun, acordarea zilelor de odihnă săptămânale ce se cuvin polițistului poate fi amânată, în mod excepțional, cel mult de două ori într-o lună.

Ordinul nr. 577 din 8 august 2008 privind programul de lucru al polițiștilor, formele de organizare a acestuia și acordarea repausului săptămânal:

Articolul 2

(1) Durata programului de lucru al polițistului este, de regulă, 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână, cu un repaus săptămânal de 2 zile, de regulă sâmbăta și duminica.

(2) Acordarea zilelor de odihnă săptămânală ce se cuvin polițistului, în zile consecutive, poate fi amânată, în mod excepțional, numai dacă interesele serviciului o impun, cel mult de două ori într-o lună, fără a depăși 30 de zile de la data la care persoana a fost la program.

(3) Durata maximă legală a programului de lucru nu poate depăși 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare. Prin excepție, durata programului de lucru poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână, cu condiția ca media orelor de muncă, calculată pentru o perioadă de referință de 3 luni calendaristice, să nu depășească 48 de ore pe săptămână.

Articolul 3

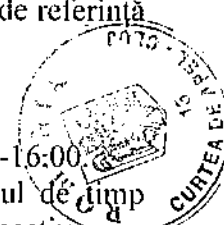
(1) Programul de lucru se organizează în zilele lucrătoare, în intervalul orar 08.00-16.00.

(2) În unitățile în care programul de lucru nu poate fi desfășurat în intervalul de timp prevăzut la alin. (1), acesta este organizat, prin dispoziția șefilor structurilor respective, cu consultarea Corpului Național al Polițiștilor și a altor asociații profesionale legal constituite, precum și a sindicatelor reprezentative, cu respectarea prevederilor legislației în vigoare.

(3) Prin excepție, pentru desfășurarea unor activități temporare cu caracter specific, șefii de unități pot organiza, fără consultarea asociațiilor cu caracter profesional și a organizațiilor sindicale reprezentative, programul de lucru în alt interval orar, cu obligația de a asigura timpul liber corespunzător.

Art. 1 din H.G. nr. 714/2018 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului:

(1) Drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare și subordonare, pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, se stabilesc potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, cu excepția cazurilor când prin lege se prevede altfel.

(2) Cheltuielile de transport pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și securitate națională, delegat, detașat sau care se deplasează în interesul serviciului, se reglementează prin acte normative specifice.

OUG nr.57/2019 privind Codul administrativ

Partea a VI-a Statutul funcționarilor publici, prevederi aplicabile personalului contractual din administrația publică și evidența personalului plătit din fonduri publice. Titlul I

Art. 367 . Dispoziții privind completarea cu alte categorii de norme.

Dispozițiile prezentei părți se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței: Nu s-au identificat soluții care să vizeze problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei: Nu s-au identificat soluții.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Raportat la situația de fapt reținută și dispozițiile legale anterior citate, o posibilă interpretare a dispozițiilor art. 1 alin (5) din Anexa la H.G. nr. 714/2008, supuse analizei, ar fi în sensul că pentru munca prestată în afara locului de muncă polițistul beneficiază de indemnizație de delegare calculată pe zile calendaristice, indiferent de modul de organizare a timpului de muncă, durata minimă a delegării pentru care se plătește indemnizație fiind de 12 ore.

Durata delegării nu se analizează prin raportare la programul de lucru al salariatului la locul de muncă unde a fost delegat. Sensul noțiunii "durata delegării" utilizată în cuprinsul art.1 alin. (5). anterior evocat, este acela de interval de timp în care polițistul exercită temporar activități corespunzătoare postului ocupat, în afara locului său de muncă, în aceeași unitate sau într-o altă unitate. Pe de altă parte, sintagma „durata zilnică a timpului de lucru” este utilizată de legiuitor în scopul reglementării modului de repartizare a timpului de muncă în cadrul săptămânii, în funcție de specificul unității sau al muncii prestate, prin „timp de muncă” înțelegându-se orice perioada în care salariatul prestează munca, se află la dispoziția angajatorului și îndeplinește sarcinile și atribuțiile sale, conform prevederilor legale.

Organizarea timpului de muncă este un drept al angajatorului, legiuitorul stabilind că, de regulă, pentru polițiști, timpul de muncă este repartizat uniform, câte 8 ore pe zi (art. 39 din Legea nr 360/2002). Prin excepție, pentru desfășurarea unor activități temporare cu caracter specific, șefii de unități pot organiza, fără consultarea asociațiilor cu caracter profesional și a organizațiilor sindicale reprezentative, programul de lucru în alt interval orar, cu obligația de a asigura timpul liber corespunzător.

Câtă vreme, potrivit prevederilor art. 1 alin. (6) din H.G. nr 714/2008, numărul zilelor calendaristice în care persoana se află în delegare se calculează de la data și ora plecării până la data și ora înapoierii mijlocului de transport din și în localitatea unde își are locul permanent de muncă, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de delegare, iar în conformitate cu prevederile art. 1 alin (1) din Anexa la H.G. nr 714/2008 polițistul beneficiază de indemnizație pentru fiecare zi de delegare, dacă durata delegării este de cel puțin 12 ore, urmează că regula o reprezintă plata indemnizației de delegare pentru fiecare zi din intervalul de timp în care polițistul a exercitat temporar activități corespunzătoare postului ocupat, în afara locului său de muncă, indiferent de modul de organizare a programului zilnic de muncă în perioada cât a fost delegat.

Pornind de la scopul diurnei, acela de a asigura protecția socială a salariatului, compensând inconveniente cauzate de delegare, care constau în îndepărtarea persoanei de mediul său obișnuit, faptul că programul de lucru este repartizat în ture de câte 12 sau 16 ore în unitatea la care polițistul a fost delegat, nu poate constitui o sancțiune pentru acesta, în sensul de a nu beneficia de diurnă în

perioadele de repaus dintre două ture. O astfel de interpretare nu are acoperire legală prin raportare la prevederile art. 1 alin. (6) din H.G. nr 714/2008, anterior evocate.

Pentru ipoteza în care, în perioada delegării, functionarul s-a aflat în incapacitate temporară de muncă, devin incidente prevederile art. 5 alin.1 din Anexa la H.G. nr. 714/2018 conform căreia "persoana care în perioada delegării își pierde temporar capacitatea de muncă, pe timpul incapacității, pe lângă indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, beneficiază de indemnizația de delegare și de alocația de cazare, după caz".

În continuare, se reține că dispoziția expresă cuprinsă la art. 1 alin (4) din H.G. nr. 714/2018 îi conferă polițistului dreptul de a beneficia, pentru perioada delegării, de indemnizația de delegare fără prezentarea de documente justificative, în timp ce art. 16 din același act normativ prevede obligația persoanei delegate de a obține pe ordinul de deplasare viza conducătorului autorității sau instituției publice la care se deplasează sau a locuitorului acestuia, cu indicarea datei și a orei sosirii și plecării. Prevederile art. 16 nu se aplică persoanelor prevăzute la art. 3 și art. 8 din Anexa la HG nr 714/2018, anume celor care ocupă o funcție de demnitate publică, sau o funcție de conducere asimilată, în condițiile legii, unei funcții de demnitate publică din cadrul autorităților și instituțiilor publice și a celor care ocupă o funcție de demnitate publică și se deplasează în interesul serviciului.

Ordinul de deplasare împreună cu Decontul de cheltuieli sunt documente financiar-contabile aprobate prin Ordinul nr. 2634/2015 privind documentele financiar contabile, emise de Ministerul Finanțelor Publice. Aceste documente fac dovada duratei delegării și descriu operațiunile economico-financiare efectuate justificând astfel efectuarea cheltuielilor în scopul activității instituției publice care a dispus delegarea. Prin semnătura persoanei care le-a întocmit și care și-a asumat realitatea lor dar și prin contrasemnarea de către terți, se justifică faptul că acele cheltuieli cuprinse în Ordinul de deplasare-delegație și Decontul de cheltuieli sunt efectuate în numele instituției și sunt motivate de un ordin dat de către conducătorul acesteia.

Astfel cum s-a arătat mai sus indemnizația de delegare se calculează în funcție de numărul de zile în care functionarul s-a aflat în delegație, durata delegării stabilindu-se pe baza mențiunilor cuprinse în ordinul de deplasare. Urmează că pentru a obține plata indemnizației de delegare functionarul delegat este ținut de respectarea obligației prevăzute la art. 16 din Anexa la H.G. nr 714/2018 însă fără ca acesta să fie obligat să prezinte documente justificative privitoare la modul în care a cheltuit indemnizația.

O altă interpretare a dispozițiilor art. 1 alin (5) din Anexa la H.G. nr. 714/2008 poate fi în sensul că indemnizația de delegare nu se acordă pentru zilele libere la care polițistul are dreptul ca urmare a organizării timpului de muncă în ture de câte 12 ore sau 16 ore, pentru zilele în care s-a aflat în concediu de odihnă, respectiv pentru zilele de sărbători legale.

Art. 111 din Codul muncii prevede că "timpul de muncă reprezintă orice perioadă în care salariatul prestează munca, se află la dispoziția angajatorului și îndeplinește sarcinile și atribuțiile sale, conform prevederilor contractului individual de muncă, contractului colectiv de muncă aplicabil și/sau ale legislației în vigoare", iar, pe de altă parte, art. 133 din același cod stabilește fără echivoc că "perioada de repaus reprezintă orice perioadă care nu este timp de muncă."

S-ar putea reține, în consecință, că acest drept de natură salarială (indemnizația de delegare) nu poate fi acordat pentru zilele nelucrătoare constând în zilele de repaus săptămânal, zile de sărbători legale, etc., care au un alt regim juridic și presupun finalități diferite, întrucât excedează intenția explicită a legiuitorului, în sensul că pentru acordarea drepturilor salariale (decî, implicit, și a celor de natură salarială) trebuie avut în vedere timpul efectiv lucrat, raportat la drepturile stabilite de lege pentru programul normal de lucru.

Cât privește dispoziția cuprinsă la art. 1 alin. (4) din H.G. nr. 714/2018, o interpretare posibilă este aceea conform căreia îi conferă polițistului dreptul de a beneficia, pentru perioada delegării, de indemnizația de delegare fără prezentarea de documente justificative, inclusiv ordinul de deplasare despre care se face vorbire la art. 16 din același act normativ, urmînd ca obligația prevăzută în sarcina polițistului delegat prin acest din urmă text legal să fie analizată strict în cheia răspunderii disciplinare, din perspectiva respectării obligațiilor de serviciu, fără efecte asupra dreptului polițistului la a obține indemnizația de delegare.

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în sensul de a stabili: „Dacă dispozițiile art.1 alin. 5 din Anexa la HG nr. 714/2018, privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului se interpretează în sensul că indemnizația de delegare se acordă doar în zilele în care durata delegării este de cel puțin 12 ore și doar cu condiția prezentării documentelor justificative conform dispozițiilor art. 16 din Anexa la HG nr. 714/2018”.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Dispune, din oficiu, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în ceea ce privește următoarea chestiune de drept: "Dacă dispozițiile art.1 alin. 5 din Anexa la HG nr. 714/2018, privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului se interpretează în sensul că indemnizația de delegare se acordă doar în zilele în care durata delegării este de cel puțin 12 ore și doar cu condiția prezentării documentelor justificative conform dispozițiilor art. 16 din Anexa la HG nr. 714/2018".

Suspendă judecarea recursului până la pronunțarea și publicarea Deciziei în Monitorul Oficial al României.

Pronunțată la data de 13.02.2025, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Președinte,

Judecător,

Judecător.

Grefier,

Red.
4 ex./12.03.2025

Pentru conținutul
cu originalul.

